

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-485/3294

Ankara

13/6/2002

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 10/6/2002 tarihinde kararlaştırılan "Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

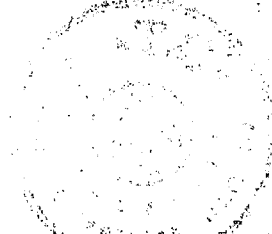
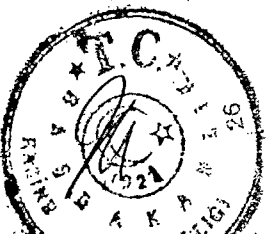
T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	
Eş Kom.	Plan ve Bütçe
Tarih	19.6.2002-1/1005
İ. Md.	K.D.Bşk. Alp 18.
Başkan	

GENEL GEREKÇE

Yabancı doğrudan yatırımları en çok çeken ülkelerin, uzun dönemde ekonomik istikrarı yakalayacağı kabul edilen ülkeler olduğunu bilinmektedir. Avrupa, Ortadoğu ve Orta Asya arasındaki eşsiz jeopolitik konumu ve dünya enerji merkezlerine yakınlığı ile “bölgesel bir merkez” olma niteliğine; geniş iç pazarı, maliyet-etkin ve eğitilmiş iş gücü ve güçlü yerli sermayesine karşın ülkemiz, doğrudan yabancı yatırımlar alanında hiç bir dönem kendisinden beklenen performansı sergileyememiştir. Bu sonucun doğmasına yol açan en önemli unsur, doğrudan yabancı yatırımların ekonomik kalkınma stratejisinin temel bileşeni haline getirilmemiş olmasıdır. Bu nedenle, gelişmekte olan ülkelerin kaynak açığını gidermede, özellikle borç yükünün azaltılmasında anahtar role sahip bulunan doğrudan yabancı yatırımların; teknoloji, istihdam, modern know-how, yönetim becerisi, pazarlama ve ihracat olanakları gibi yararlarının maksimize edilebilmesi için, ülke çıkarları ile yatırımcının çıkarları arasında akılcı bir dengenin sağlanması ve bu yönde stratejik politikaların izlenmesi gerekmektedir.

Bilindiği üzere yatırım iklimi sadece ekonomik değil aynı zamanda hukuki bir iklimdir. Bu nedenle yukarıda bahsi geçen amacın gerçekleştirilmesi, sağlanacak diğer gelişmelerin yanı sıra, yatırımcıların ihtiyaç ve beklentilerini dikkate alan, açık, anlaşılır ve şeffaf bir doğrudan yatırım mevzuatının varlığını gerekli kılar. 18 Ocak 1954 tarihinde yürürlüğe giren 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu, dönemin doğrudan yabancı yatırımları için gerekli kanuni alt yapıyı sağlayan, oldukça liberal bir mevzuattı ve liberal olma niteliğini hala korumaktadır. Ancak yatırım ortamının geliştirilmesine yönelik olarak gösterilen reform çabalarına karşın, 6224 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bu yana doğrudan yatırımlara ilişkin olarak ortaya çıkan kavram ve uygulama farklılıklarını karşılamadaki ve yatırımcıların haklarını uluslararası standartlarda korumadaki eksikliği, yeni bir kanunun hazırlanması ihtiyacını doğurmuştur. 6224 sayılı Kanunun isminde “Teşvik” ibaresinin yer almasının nedeni, o yıllar için teşvik unsuru olarak kabul edilebilecek kâr transferi, eşit muamele gibi hususları içermesi idi. Ancak Kanunun yürürlükte kaldığı yaklaşık yarım asırlık zaman dilimi içerisinde, ekonomik hayatta yaşanan gelişmeler ve ilgili mevzuatta yapılan değişiklikler, söz konusu hususların teşvik aracı yerine, genel kabul görmüş uluslararası yatırım ilkelerine dönüşmesine neden olmuştur. Bu nedenle uluslararası tanımlamalara da uygun olarak yeni kanunun ismi “Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu” olarak belirlenmiştir.

18/1/1954 tarihli ve 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu yerine, Türkiye’deki yatırım ortamının liberal niteliğini öne çıkaran bir kanun hazırlanmıştır. Zira bir ülkenin yatırım mevzuatı, o ülkenin uluslararası yatırımlara olan bakış açısını yansıtmış bakımından önemlidir. Doğrudan yatırımlara ilişkin temel kanun olarak dizayn edilen yeni “Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu” ile esas olarak, ülkemizin uluslararası yatırımlara yönelik eşitlikçi ve liberal yaklaşımı yansıtılmakta ve kanuna “yatırımcıya açık ve anlaşılır mesajlar veren” ve yatırımcının değişik mevzuatlar gereği sahip olduğu haklar ve tabi olduğu yükümlülükleri gösteren “yasal bir rehber” niteliği kazandırılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Amaç ve kapsam maddesidir. Amacı, “doğrudan yabancı yatırımları özendirmek, yabancı yatırımcıların haklarının korunması ile yatırım ve yatırımcı tanımlarında uluslar arası standartlara uyulması, doğrudan yabancı yatırımların gerçekleştirilmesinde izin/onay sisteminin bilgilendirme sistemine dönüştürülmesi ve tespit edilen politikalar yoluyla doğrudan yabancı yatırımları artırmak” olan Kanun, yabancı yatırımcıların tabi olduğu muameleye ilişkin usul ve esasları kapsamaktadır.

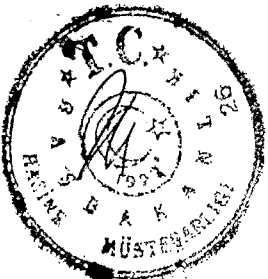
Madde 2- Madde, Kanunun uygulama alanının açıklığa kavuşturulmasını teminen, “yabancı yatırımcı ve yabancı doğrudan yatırım” gibi yatırıma ilişkin temel kavramları, uluslar arası standartlar çerçevesinde tanımlamaktadır.

Kanun ile, menkul kıymetler borsaları dışında edinilen hisselerin yanı sıra, kısa vadeli sermaye hareketlerinin söz konusu olduğu menkul kıymetler borsalarında, %10’u aşan hisse oranı edinimi, “doğrudan yabancı yatırım” kapsamına alınmıştır. “%10” oranı, yabancı yatırımcıların uzun vadeli beklentilerini temsil ettiği uluslar arası alanda kabul edilen orandır.

Yabancı yatırımcı tanımı, yabancı ülkelerin kanunlarına göre kurulmuş tüzel kişileri, uluslar arası kuruluşları, Türkiye’de ikamet edip etmediğine bakılmaksızın Türkiye’de yatırım yapan yabancı ülkelerin vatandaşlığına sahip gerçek kişileri ve yurt dışında yerleşik Türk vatandaşlarını kapsamaktadır. Bu çerçevede, yurt dışında ikamet eden Türk işçileri de, Türkiye’de yapacakları yatırımlar açısından yabancı yatırımcı tanımına dahil edilmiştir. Ayrıca, 4112 sayılı Kanun kapsamında Bakanlar Kurulundan izin almak suretiyle başka bir ülkenin vatandaşlığına geçmiş olan Türk vatandaşlarının da, Türkiye’de yatırım yapmaları durumunda yabancı yatırımcı olarak değerlendirilmesi öngörülmüştür.

Madde 3- a) Doğrudan yabancı yatırımların ülkelerin iktisadi kalkınmasına olan katkısı ve bu yatırımları çekme konusunda giderek yoğunlaşan rekabet, ülkelerin yabancı yatırımlara yönelik sektörel kısıtlamaları ortadan kaldırmalarını veya en az düzeye indirmelerini gerektirmiştir.

Ancak, kamu düzeni, kamu sağlığı, kamu güvenliği ve kamu yararı gerekçeleri ile 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun, 815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye (Kabotaj) ve Limanlarla Kara Suları Dahilinde İcrayı San’at ve Ticaret Hakkında Kanun, 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu, 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu gibi çeşitli mevzuatta kısıtlamalar getiren hükümler yer almakta, 3213 sayılı Maden Kanunu, 2872 sayılı Çevre Kanunu ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu gibi bazı mevzuatta ise izin alma zorunluluğu öngörülmektedir.

Bu bent ile, yatırım ortamının liberal niteliği vurgulanmış olup, uluslar arası anlaşmalar ve diğer kanun hükümlerince çeşitli amaçlarla öngörülen sınırlamalara da atıf yapılmasıyla mevzuatlar arası uyumun sağlanması ve şeffaflığın temini amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu ile 1954 yılında öngörülmüş bulunan milli muamele esasına bu Kanunda da yer verilerek, ülkemizde yabancı yatırımcıların yerli yatırımcılarla eşit muameleye tabi oldukları belirtilmiştir.

b) Yabancı yatırımcılar açısından önemi dikkate alınarak, kamulaştırmaya ve devletleştirmeye ilişkin mevzuatta yer alan genel ilkelere yer verilmesi amaçlanmıştır.

c) Kambiyo mevzuatımız, taraf bulunduğumuz uluslar arası anlaşmalar ve 6224 sayılı Kanun ve ilgili mevzuatı uyarınca yabancı yatırımcıların sahip olduğu transfer serbestisine doğrudan yabancı yatırımları düzenleyen bu Kanunda da yer verilmiştir.

Bentte, yabancı yatırımcıların faaliyet ve işlemlerinden doğan net kar, temettü, satış, tasfiye ve tazminat bedellerinin, lisans, yönetim ve benzeri anlaşmalar karşılığında ödenecek meblağlar ile dış kredi ana para ve faiz ödemelerinin yurt dışına serbestçe transfer edilebileceği belirtilmiştir.

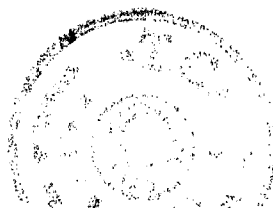
d) Türkiye'de Türk hukukuna uygun olarak kurulan ve idare merkezinin Türkiye'de bulunduğu, yabancı yatırımcıların ortaklığıyla kurulan ya da iştirak edilen şirketler, Türk şirketi sayılmaktadır. Bu şekilde Türk tüzel kişiliği kazanmış bulunan şirketlerin yatırımlarıyla ilgili olarak taşınmaz mülkiyeti ve sınırlı ayni hak edinimi, 442 sayılı Köy Kanunu ve 2644 sayılı Tapu Kanunu ile sınırlanmamış olduğundan söz konusu serbestinin Kanunda yer alması amaçlanmıştır.

e) Yabancı yatırımcılar için önemi dikkate alınarak uyumsuzlukların çözümü hususuna yer verilmesi amaçlanmıştır.

f) Bu bent ile, yabancı yatırımcıların, yabancı ülkelerde kurulu bulunan şirketlerin menkul kıymetlerini yatırım aracı olarak kullanmak istemeleri durumunda, bu kıymetlerin değer tespitine ilişkin usul ve esaslar açıklanmaktadır.

g) Bu bent ile, yabancı yatırımcılar açısından önemi dikkate alınarak, çalışma izni bakımından çalışma mevzuatına tabi olan yabancı personelin istihdamı konusunun, doğrudan yabancı yatırımları düzenleyen bu Kanunda yer alması amaçlanmıştır.

h) Bu bent, yabancı ülke kanunlarına göre kurulmuş şirketlerin, pazar araştırması, ihraç ürünlerinin kalite kontrolü ve benzeri faaliyetlerin yerine getirilmesi amacıyla ve ticari faaliyette bulunmamak koşuluyla Türkiye'de açacakları irtibat bürolarının kuruluşunu düzenlemektedir.

İrtibat bürosu açma hususu başka bir kanunda düzenlenmediğinden, haksız rekabete yol açmaması bakımından bu Kanunla izne tabi tutulması gerekli görülmüştür.

Madde 4- Yıllık plan ve program hedeflerini, ülkenin genel ekonomik durumunu ve dünyadaki yatırım eğilimleri ile ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim meslek kuruluşlarının görüşlerini dikkate alarak doğrudan yabancı yatırımlara ilişkin politikaların genel çerçevesini belirleme görev ve yetkisi bu Kanun ile Hazine Müsteşarlığına verilmiştir. Müsteşarlık bu görevin gereği gibi ifası amacıyla, her türlü hizmeti satın almaya ve diğer kuruluşların faaliyetlerine katılmaya yetkilidir.

Bu görevin yerine getirilmesinde, yatırımlar hakkındaki istatistiki bilgilerin edinilmesi önem arz etmektedir. Bu amaçla Müsteşarlık, kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim meslek kuruluşlarından yatırım ile ilgili istatistiki bilgileri istemeye yetkili kılınmıştır.

Ayrıca, yatırımlara ilişkin istatistiki bilgilerin, yayımlanacak yönetmelikte yer alan usul ve esaslar çerçevesinde yabancı yatırımcılardan istenmesi hususu düzenlenmekte, söz konusu bilgilerin istatistiki amaçlar dışında ispat aracı olarak kullanılamayacağı ifade edilerek bildirim yükümlülüğünün amacı ve kapsamına açıklık kazandırılmaktadır.

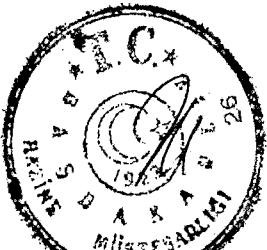
Maddede ayrıca, yatırım ortamını ilgilendiren mevzuatta yapılacak değişiklik ve yeni mevzuat taslakları hakkında Müsteşarlığın görüşünün alınması hükmüne yer verilmiştir. Böylece yatırım ortamını etkileyen mevzuat çalışmalarında Müsteşarlık tarafından belirlenen politikaların dikkate alınması ve yatırım ortamının düzenlenmesinde ilgili kurum ve kuruluşlar arasında eşgüdümün sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 5- a) 6224 sayılı Kanunun bu Kanun ile yürürlükten kaldırılması, 6224 sayılı Kanun kapsamında kurulan şirketlerin tabi olacakları hukukun belirlenmesini gerektirdiğinden, bent ile, 6224 sayılı Kanun kapsamında kurulan şirketlerin, kazanılmış hakları saklı kalmak kaydıyla, bu Kanun kapsamında değerlendirileceği hususu düzenlenmiştir.

b) Doğrudan yabancı yatırımlara ilişkin genel esasları düzenleyen bu Kanunun uygulama esaslarının, Kanunun yürürlüğe girmesinin hemen ardından, 1 aylık süre içerisinde, Hazine Müsteşarlığınca hazırlanacak yönetmelikle düzenleneceği belirtilmiştir.

c) Bent ile 6224 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

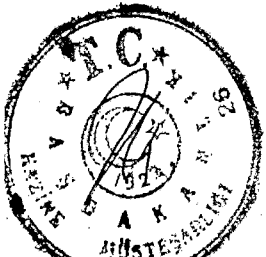
Geçici Madde 1- Kanunun uygulanmasını gösterecek yönetmeliklerin hazırlanması için 1 aylık süre öngörüldüğünden bu süre içerisinde 6224 sayılı Kanun esas alınarak çıkartılan kararname, tebliğ ve genelgelerin, bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilmesi mevzuat boşluğunun yaratılmaması ve uygulamada devamlılığın sağlanması amacıyla gerekli görülmüş ve madde bu amaçla düzenlenmiştir.

Geçici Madde 2- Özel sektör kuruluşlarında yabancı personel çalıştırılması hususu 6224 sayılı Kanun ve ilgili mevzuatı çerçevesinde Hazine Müsteşarlığı'nın yetkisi dahilindedir. Ancak söz konusu izni verme yetkisini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na tanıyan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı", TBMM Genel Kurulu gündeminde bulunmaktadır. Madde ile bu Kanunun daha önce yürürlüğe girmesi halinde doğabilecek yasal boşluğun önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 6- Yürürlük maddesidir.

Madde 7- Yürütme maddesidir.

DOĞRUDAN YABANCI YATIRIMLAR KANUNU TASARISI

Amaç ve kapsam

Madde 1- Bu Kanunun amacı, doğrudan yabancı yatırımların özendirilmesine, yabancı yatırımcıların haklarının korunması ile yatırım ve yatırımcı tanımlarında uluslar arası standartlara uyulmasına, doğrudan yabancı yatırımların gerçekleştirilmesinde izin ve onay sisteminin bilgilendirme sistemine dönüştürülmesine ve tespit edilen politikalar yoluyla doğrudan yabancı yatırımların artırılmasına ilişkin esasları düzenlemektir. Bu Kanun, doğrudan yabancı yatırımlara uygulanacak muameleyi kapsar.

Tanımlar

Madde 2- Bu Kanunda geçen;

a) Yabancı yatırımcı: Türkiye'de doğrudan yabancı yatırım yapan,

1) Yabancı ülkelerin vatandaşlığına sahip olan gerçek kişiler ile yurt dışında ikamet eden Türk vatandaşlarını,

2) Yabancı ülkelerin kanunlarına göre kurulmuş tüzel kişileri ve uluslar arası kuruluşları,

b) Doğrudan yabancı yatırım : Yabancı yatırımcı tarafından,

1) Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'na alım satımı yapılan konvertibl para şeklinde nakit sermaye,

2) Yurt dışındaki şirketlerin menkul kıymetleri (devlet tahvilleri hariç),

3) Makine ve teçhizat,

4) Yeniden yatırımda kullanılan hasılatlar, para alacakları veya mali değeri olan yatırımla ilgili diğer haklar,

5) Sınai ve fikri mülkiyet hakları,

6) Doğal kaynakların aranması ve çıkarılmasına ilişkin ticari haklar,

(gibi iktisadi kıymetler sağlanması suretiyle ve menkul kıymetler borsaları dışında hisse edinimi ya da menkul kıymetler borsalarından en az %10 hisse oranı ya da aynı oranda oy hakkı sağlayan edinimler yoluyla, yeni kurulacak veya mevcut bir şirkete katılmayı veya şube açmayı,

c) Müsteşarlık: Hazine Müsteşarlığı'nı,

ifade eder.

Doğrudan yabancı yatırımlara ilişkin esaslar

Madde 3- a) Yatırım serbestisi ve milli muamele

Uluslar arası anlaşmalar ve özel kanun hükümleri tarafından aksi öngörülmedikçe;

1- Yabancı yatırımcılar tarafından Türkiye'de doğrudan yabancı yatırım yapılması serbesttir.

2- Yabancı yatırımcılar yerli yatırımcılarla eşit muameleye tabidirler.

b) Kamulaştırma ve devletleştirme

Doğrudan yabancı yatırımlar, yürürlükteki mevzuat gereğince; kamu yararı gerektirmedikçe ve karşılıkları ödenmedikçe kamulaştırılmaz veya devletleştirilemez.

c) Transferler

Yabancı yatırımcıların Türkiye'deki faaliyet ve işlemlerinden doğan net kar, temettü, satış, tasfiye ve tazminat bedelleri, lisans, yönetim ve benzeri anlaşmalar karşılığında ödenecek meblağlar ile dış kredi ana para ve faiz ödemeleri, bankalar veya özel finans kurumları aracılığıyla yurt dışına serbestçe transfer edilebilir.

d) Taşınmaz edinimi

Yabancı yatırımcıların Türkiye'de kurdukları veya iştirak ettikleri tüzel kişiliğe sahip şirketlerin, Türk vatandaşlarının edinimine açık olan bölgelerde yatırım faaliyetlerinin gereği taşınmaz mülkiyeti veya sınırlı ayni hak edinmeleri serbesttir.

e) Uyuşmazlıkların çözümü

Yabancı yatırımcılar, idare ile aralarında çıkabilecek yatırım sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıkların çözülmesi için görevli ve yetkili mahkemelerin yanı sıra, ilgili mevzuatta yer alan koşulların oluşması ve tarafların anlaşması kaydıyla, milli veya milletlerarası tahkim ya da diğer uyuşmazlık çözüm yollarına başvurabilirler.

f) Nakit dışı sermayenin değer tespiti

Nakit dışındaki sermayenin değer tespiti, Türk Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde yapılır. Yabancı ülkelerde kurulu bulunan şirketlerin menkul kıymetlerinin yatırım aracı olarak kullanılması halinde, menşe ülke mevzuatına göre değer tespitine yetkili makamların veya menşe ülke mahkemelerince tespit edilecek bilirkişilerin ya da uluslararası değerlendirme kuruluşlarının değerlendirmeleri esas alınır.

g) Yabancı personel istihdamı

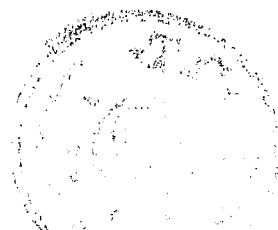
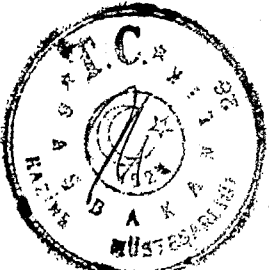
Bu Kanun kapsamında gerçekleştirilecek yatırımlarda, ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde yabancı uzman personel çalıştırılabilir.

h) İrtibat büroları

Müsteşarlık, yabancı ülke kanunlarına göre kurulmuş şirketlere, Türkiye'de ticari faaliyette bulunmamak kaydıyla irtibat bürosu açma izni vermeye yetkilidir.

Politika belirleme ve bilgi isteme

Madde 4- Müsteşarlık; kalkınma plan ve yıllık program hedeflerini, ülkenin genel ekonomik durumunu, dünyadaki yatırım eğilimleri ve ilgili kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim meslek kuruluşlarının görüşlerini dikkate alarak, doğrudan yabancı yatırımlara ilişkin politikaların genel çerçevesini belirlemeye, bu amaçla her türlü hizmeti satın almaya ve diğer kuruluşların faaliyetlerine katılmaya yetkilidir. Doğrudan yabancı yatırımları ilgilendiren

mevzuatta yapılacak değişiklik ve yeni mevzuat taslakları hakkında Müsteşarlığın uygun görüşü alınır.

Müsteşarlık, doğrudan yabancı yatırımlara ilişkin bilgi sistemini kurmak ve geliştirmek amacıyla, yatırımlar hakkındaki istatistiki bilgileri, her türlü kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim meslek kuruluşlarından istemeye yetkilidir.

Yabancı yatırımcılar, yatırımları ile ilgili istatistiki bilgileri Müsteşarlıkça hazırlanacak yönetmelikle belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde Müsteşarlığa bildirirler. Söz konusu bilgiler istatistik amaçları dışında ispat aracı olarak kullanılamaz.

Çeşitli hükümler

Madde 5- a) Mevcut yabancı sermayeli kuruluşlar

18/1/1954 tarihli ve 6224 sayılı Kanun kapsamında kurulan şirketler, kazanılmış hakları saklı kalmak kaydıyla, bu Kanuna tabidirler.

b) Yönetmelik

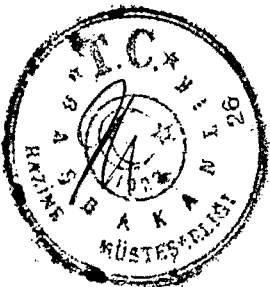
Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin esaslar Kanunun yayımını izleyen bir ay içerisinde Müsteşarlıkça hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.

c) Yürürlükten kaldırılan hükümler

18/1/1954 tarihli ve 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1- Bu Kanunun uygulanmasını göstermek üzere hazırlanacak yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar, mevcut kararname, tebliğ ve genelgelerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam olunur. Mevzuatta, 6224 sayılı Kanuna yapılan atıflar bu Kanunun ilgili hükümlerine yapılmış sayılır.

Geçici Madde 2- Özel sektör kuruluşlarında yabancıların çalıştırılması konusunda yapılacak düzenlemeye kadar Müsteşarlıkça çalışma izni verilmesine devam olunur.

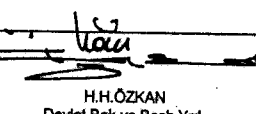
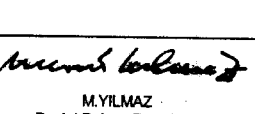
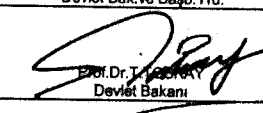
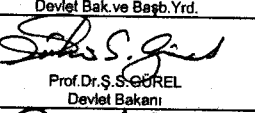
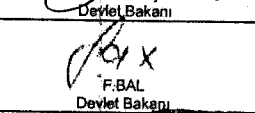
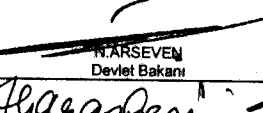
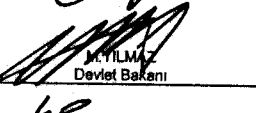
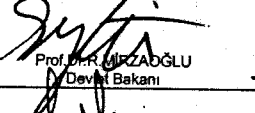
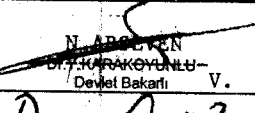
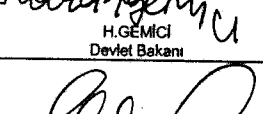
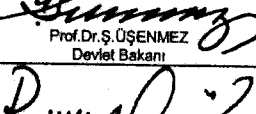
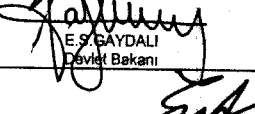
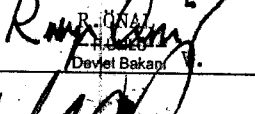
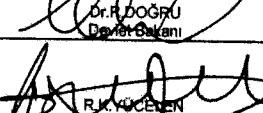
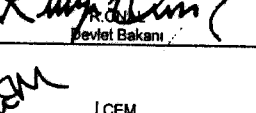
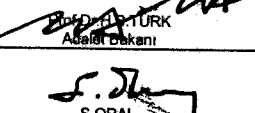
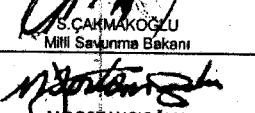
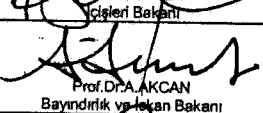
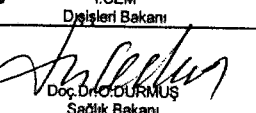
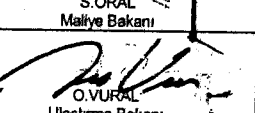
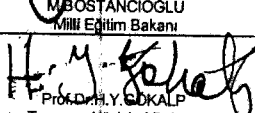
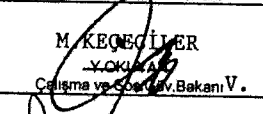
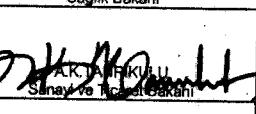
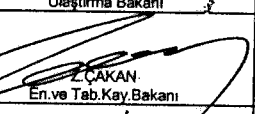
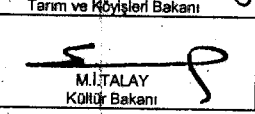
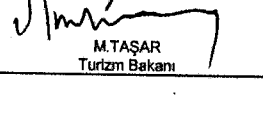
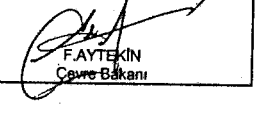
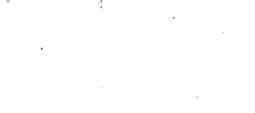
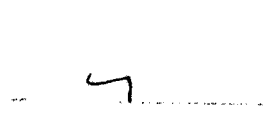
T/ 339

Madde 6- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 7- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

 D. BAĞÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H.H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. YILMAZ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 K. DERVİŞ Devlet Bakanı
 Prof. Dr. T. KARAY Devlet Bakanı	 M. KECECİLER Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. S. GÖREL Devlet Bakanı	 F. BAL Devlet Bakanı
 N. ARSEVEN Devlet Bakanı	 M. YILMAZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. R. MİRZAĞLU Devlet Bakanı	 N. ARSEVEN Devlet Bakanı
 H. GEMİCİ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. ÜŞENMEZ Devlet Bakanı	 E. S. GAYDALI Devlet Bakanı	 R. ÜNAL Devlet Bakanı
 Dr. P. DOĞRU Devlet Bakanı	 R. ÜNAL Devlet Bakanı	 Prof. Dr. R. TÜRK Devlet Bakanı	 S. ÇAKMAKÇI Devlet Bakanı
 R. K. YÜCELEN Devlet Bakanı	 İ. CEM Devlet Bakanı	 S. ORAL Devlet Bakanı	 M. BOSTANCI Devlet Bakanı
 Prof. Dr. A. AKCAN Devlet Bakanı	 Doç. Dr. O. DÜRMÜŞ Devlet Bakanı	 O. VURAL Devlet Bakanı	 H. Y. KOKALP Devlet Bakanı
 M. KECECİLER Devlet Bakanı	 M. K. TALAY Devlet Bakanı	 Z. ÇAKAN Devlet Bakanı	 M. İ. TALAY Devlet Bakanı
 M. TAŞAR Devlet Bakanı	 M. K. TALAY Devlet Bakanı	 F. AYTEKİN Devlet Bakanı	

Dosya No.

101- 885

836